

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden

Lovforslaget gennemfører Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 (EF-Tidende 2002 L 80, s. 35) om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, i det følgende kaldet direktivet. Direktivet er optrykt som bilag A til dette lovforslag og vil blive optrykt som bilag til loven.

Det fremgår såvel af flere af direktivets indledende betragtninger som af artikel 1, at en regulering af arbejdstiden inden for vejtransportsektoren har tre hovedformål. For det første er det et mål, at beskyttelsen af sikkerheden og sundheden for de mobile lønmodtagere, som direktivet omhandler, forbedres. For det andet skal direktivet medvirke til, at færdselssikkerheden øges. Og for det tredje har direktivet som mål at skabe mere ensartede konkurrencevilkår i vejtransportsektoren.

Udgangspunktet i bestræbelserne for at nå disse mål har været den eksisterende regulering af vejtransportsektoren i form af AETR-overenskomsten (europæisk overenskomst om arbejdet for besætninger på køretøjer i international vejtransport) og Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 af 20. december 1985 (EF-Tidende 1985 L 370, s. 1) om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport, som direktivet bygger på. Begge disse regelsæt, der indholdsmæssigt ligner hinanden, har i henhold til direktivets artikel 2, stk. 4, forrang frem for direktivet, som dog omfatter flere personer og også regulerer andre områder end de to nævnte regelsæt.

Direktivet gælder for mobile lønmodtagere, der deltager i vejtransportaktiviteter, som er omfattet af forordningen eller AETR-overenskomsten, og inden beskrivelsen af direktivets indhold og lovforslagets struktur vil der blive gjort rede for, hvilke vejtransportaktiviteter der er omfattet af forordning og AETR-overenskomst. Udgangspunktet for denne beskrivelse af grundlaget for afgrænsningen af, hvilke lønmodtagere direktivet omfatter, er forordningens bestemmel-

ser, idet direktivets henvisninger til AETR-overenskomsten alene er subsidiære.

Forordningen er optrykt som bilag til bekendtgørelse nr. 1018 af 15. december 1993 om arbejderbeskyttelse i vejtransport.

2. De omfattede vejtransporter

Geografisk finder direktivet anvendelse ved visse vejtransporter i Danmark og inden for EU og EØS samt til og fra (eller i transit gennem) de øvrige tilsluttede tredjelande. Forordningen dækker transport indenfor fællesskabet. Udgangspunktet for AETR-overenskomsten er, at denne geografisk finder anvendelse ved de omfattede vejtransporter i forhold til tredjelande, som ikke er med i EU og EØS. Det er i øvrigt for begge regelsæt en forudsætning, at de omfattede køretøjer er dansk indregistrerede eller indregistreret i et andet medlemsland eller tilsluttet tredjeland.

Ved vejtransport forstås efter begge regelsæt al kørsel på offentlig vej med et til person- eller godsbefordring bestemt køretøj, jf. artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, i forordningen, samt overenskomstens artikel 1, litra g. Ved køretøjer forstås som udgangspunkt alle motorkøretøjer, traktorer, påhængsvogne og sættevogne, jf. forordningens artikel 1, stk. 2, og tilsvarende overenskomstens artikel 1, litra a.

En række køretøjer er imidlertid undtaget fra forordningens og overenskomstens regler. Dette gælder:

- køretøjer, der benyttes til godstransport, såfremt den største tilladte totalvægt inklusive påhængsvogne eller sættevogne ikke overstiger 3,5 tons;
- køretøjer, der benyttes til personbefordring, og hvis indretning og udstyr gør dem egnede til befordring af højst ni personer, føreren iberegnet, og som er konstrueret til dette formål;
- køretøjer, der benyttes til rutekørsel med personer, såfremt rutens længde ikke overstiger 50 km;
- køretøjer, hvis hastighed ikke må overstige 30 km/time;
- køretøjer, der benyttes af forsvaret, civilforsvaret, brandvæsenet og ordensmagten, eller køretøjer, som er under disses kontrol;